

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 6 oktober 2015
(OR. en)**

**2015/0028 (COD)
LEX 1620**

**PE-CONS 44/1/15
REV 1**

**ENV 447
AGRI 370
MI 436
COMER 93
PECHE 231
CODEC 974**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM ÄNDRING AV EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EG) nr 1007/2009
OM HANDEL MED SÄLPRODUKTER
OCH OM UPPHÄVANDE AV KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 737/2010**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2015/...**

av den 6 oktober 2015

**om ändring av Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter
och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 737/2010**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ Yttrande av den 27 maj 2015 (ännu ej offentliggjort i EUT).

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 september 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 1 oktober 2015.

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009¹ antogs i syfte att undanröja hinder för den inre marknadens funktion som uppstått på grund av skillnader mellan nationella bestämmelser som reglerar handeln med sälprodukter. De åtgärderna vidtogs till följd av moraliska betänkligheter från allmänhetens sida när det gäller djurskyddsaspekterna i samband med slakt av sälar och den eventuella förekomsten på unionsmarknaden av produkter som erhållits från sälar som avlivats på ett sätt som orsakar alltför hög grad av smärta, ångest, rädsla och andra former av lidande. Dessa farhågor styrktes av belegg för att en verkligt human avlivningsmetod inte kan tillämpas konsekvent och effektivt under de specifika villkor som gäller vid säljakt och att det inte heller är möjligt att kontrollera att den efterlevs. För att uppnå det målet infördes genom förordning (EG) nr 1007/2009, som allmän regel, ett förbud mot saluförande av sälprodukter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter (EUT L 286, 31.10.2009, s. 36).

- (2) Samtidigt är säljakt en naturlig del av inuitsamhällenas och andra ursprungsbefolkningars socioekonomi, kosthållning, kultur och identitet och bidrar väsentligt till deras självhushållning och utveckling genom att tillhandahålla livsmedel och inkomster till stöd för samhällets liv och varaktiga försörjning, samt genom att bevara och sörja för en fortsättning av samhällets traditionella existens. Av dessa skäl ger säljakt som traditionellt bedrivs av inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar inte upphov till samma moraliska betänkligheter från allmänhetens sida som säljakt som främst bedrivs av kommersiella skäl. Det är dessutom allmänt erkänt att inuitsamhällens och andra ursprungsbefolkningars grundläggande, ekonomiska och sociala intressen inte bör påverkas negativt, i enlighet med FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter, som antogs den 13 september 2007, och andra relevanta internationella instrument. Därtill har tre medlemsstater (Danmark, Nederländerna och Spanien) ratificerat konventionen om ursprungsfolk och stamfolk i självstyrande länder (konvention nr 169), som antogs den 27 juni 1989 av Internationella arbetsorganisationen¹. Av dessa skäl tillåter förordning (EG) nr 1007/2009, genom undantag, saluförande av sälprodukter som härrör från jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar traditionellt bedriver i självhushållningssyfte och som bidrar till detta syfte.

¹ I konvention nr 169 hänvisas bland annat till ursprungsbefolkningars rätt till självidentifikation och deras rätt att så långt det är möjligt ha kontrollen över sin ekonomiska, sociala och kulturella utveckling.

- (3) Mot bakgrund av syftet med förordning (EG) nr 1007/2009 bör saluförande på unionsmarknaden av sälprodukter som härrör från jakt som bedrivs av inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar endast kunna ske under förutsättning att denna jakt bedrivs med vederbörlig hänsyn till djurskydd på ett sätt som i den mån det är möjligt minskar smärta, ångest, rädsla eller andra former av lidande hos de djur som jagas, med beaktande av inuitsamhällenas och andra ursprungsbefolkningars livsstil och jaktens självhushållningssyfte. Därför bör det undantag som beviljats för sälprodukter som härrör från jakt som bedrivs av inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar begränsas till den jakt som bidrar till dessa samhällens och befolkningars självhushållning.

- (4) Genom förordning (EG) nr 1007/2009 tillåts, genom undantag, även saluförande av sälprodukter som härrör från jakt vars enda syfte är en hållbar förvaltning av marina resurser. Betydelsen av jakt som bedrivs inom ramen för hållbar förvaltning av marina resurser måste erkännas, men samtidigt kan sådan jakt i praktiken vara svår att skilja från den omfattande jakt som främst bedrivs av kommersiella skäl. Detta kan leda till omotiverad diskriminering mellan de berörda sälprodukterna. Därför bör undantaget inte längre föreskrivas. Att upphäva undantaget i samband med förvaltning av marina resurser kan dock skapa problem i de medlemsstater där slaktkroppar från laglig säljakt har använts som råvara för sälprodukter, som har saluförts tillfälligtvis och i små mängder. Kommissionen bör inkludera information som den har tillgång till om genomförandet av förordning (EG) nr 1007/2009, ändrad genom denna förordning, i de medlemsstaterna i sin utvärdering av hur förordning (EG) nr 1007/2009 fungerar och hur ändamålsenlig den är. Upphävandet av detta undantag påverkar inte medlemsstaternas rätt att fortsätta att reglera den jakt som bedrivs inom ramen för hållbar förvaltning av marina resurser.

- (5) I syfte att säkerställa att det undantag som beviljats för sälprodukter som härrör från jakt som bedrivs av inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar inte används för sälprodukter som härrör från jakt som bedrivs främst i kommersiella syften, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att vid behov och på grundval av bevis förbjuda saluförande av sälprodukter eller begränsa den mängd som får saluföras av sälprodukter som härrör från jakten i fråga. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Det är också viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd med berörda ursprungsländer och med berörda intressenter. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (6) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 1007/2009 bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att närmare fastställa de administrativa arrangemangen för erkännande av organ som kan intyga att villkoren för saluförande av sälprodukter är uppfyllda och för utfärdande och kontroll av intyg, samt de administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av villkoren för import av sälprodukter för resenärers eller deras familjers personliga bruk, och för att utfärda tekniska riktlinjer. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (7) För att underlätta genomförandet av förordning (EG) nr 1007/2009 och dess undantag, bör kommissionen informera allmänheten och behöriga myndigheter, särskilt tullmyndigheter, om bestämmelserna i den förordningen och om regler enligt vilka sälprodukter som härrör från jakt som bedrivits av inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar kan saluföras.
- (8) Medlemsstaterna bör rapportera regelbundet om de åtgärder som de vidtar för att genomföra förordning (EG) nr 1007/2009. På grundval av dessa rapporter bör kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av förordning (EG) nr 1007/2009, inbegripet dess inverkan på den socioekonomiska utvecklingen inom inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (9) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (10) Mot bakgrund av den utsträckning i vilken handel med sälprodukter regleras i förordning (EG) nr 1007/2009, ändrad genom denna förordning, bör kommissionens förordning (EU) nr 737/2010¹ upphävas.
- (11) Förordning (EG) nr 1007/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Kommissionens förordning (EU) nr 737/2010 av den 10 augusti 2010 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter (EUT L 216, 17.8.2010, s. 1).

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1007/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande punkt införas:

"4a. *andra ursprungsbefolkningar*: befolkningar i oberoende länder vilka betraktas som ursprungsbefolkning på grund av att de härstammar från befolkningar som bott i landet eller i ett geografiskt område som landet var en del av då det erövrades eller kolonialiserades eller då de nuvarande statsgränserna upprättades och som oberoende av rättslig ställning har bevarat en del av eller alla sina sociala, ekonomiska, kulturella och politiska institutioner,".

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Villkor för saluförande

1. Att saluföra sälprodukter ska vara tillåtet endast om sälprodukterna härrör från den jakt som inuitsamhällen eller andra ursprungsbefolkningar bedriver, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) jakten har traditionellt bedrivits av samhället eller befolkningen,

- b) jakten bedrivs för, och bidrar till, samhällets eller befolkningens självhushållning, inbegripet för att tillhandahålla livsmedel och inkomst till stöd för dess liv och varaktiga försörjning, och bedrivs inte främst av kommersiella skäl,
- c) jakten bedrivs på ett sätt som tar vederbörlig hänsyn till djurskydd med beaktande av livsstilen i samhället eller befolkningen och jaktens självhushållningssyfte.

De villkor som anges i första stycket ska vara tillämpliga vid importtillfället eller importstället för importerade sälprodukter.

- 1a. När en sälprodukt saluförs ska den åtföljas av en handling som intygar att villkoren i punkt 1 är uppfyllda (nedan kallat *intyg*).

Ett intyg ska, på begäran, utfärdas av ett organ som erkänts av kommissionen för detta syfte.

Sådana erkända organ ska vara självständiga och behöriga att genomföra sina uppgifter samt föremål för en extern revision.

- 2. Genom undantag från punkt 1 ska import av sälprodukter även vara tillåten om den är av tillfällig art och uteslutande består av varor för resenärers eller deras familjers personliga bruk. Dessa varor får inte vara av sådan art eller förekomma i sådan mängd att det kan förmodas att de importeras i kommersiellt syfte.

3. Tillämpningen av punkterna 1 och 2 får inte äventyra uppnåendet av målet med denna förordning.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att närmare fastställa de administrativa arrangemangen för erkännande av organ som får intyga att villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda och för utfärdande och kontroll av intyg, samt de administrativa bestämmelser som är nödvändiga för säkerställande av att villkoren i punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5.2.
5. Om det finns belägg för att säljakt bedrivs främst i kommersiella syften, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 4a i syfte att förbjuda saluförande, eller begränsa den mängd som får saluföras, av säljprodukter som härrör från jakten i fråga. Det är av särskild betydelse att kommissionen följer sin vanliga praxis och genomför lämpliga samråd med experter, inbegripet medlemsstaternas experter, innan den antar dessa delegerade akter.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att utfärda tekniska riktlinjer med en vägledande förteckning över de nummer i kombinerade nomenklaturen som kan inbegripa säljprodukter som omfattas av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5.2."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 4a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.5 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den ...⁺. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att den delegering av befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

⁺ EUT: Vänligen inför datum för denna förordnings ikraftträdande.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 338/97*. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011**.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Vad gäller genomförandeakter som ska antas enligt artikel 3.4 ska kommissionen, om kommittén inte avger något yttrande, inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

* Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

5. Följande artikel ska införas:

"Artikel 5a

Information

Kommissionen ska informera allmänheten, för att öka medvetenheten, och behöriga myndigheter, inbegripet tullmyndigheter, om bestämmelserna i denna förordning och om de regler enligt vilka sälprodukter som härrör från jakt som bedrivs av inuitsamhällen eller andra ursprungsbefolkningar får saluföras."

6. Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2018 och därefter vart fjärde år överlämna en rapport till kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att genomföra denna förordning.
2. Kommissionen ska inom tolv månader från och med utgången av varje rapporteringsperiod enligt punkt 1 överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten ska överlämnas senast den 31 december 2019.
3. I de rapporter som kommissionen överlämnar enligt punkt 2 ska den utvärdera denna förordnings funktion, ändamålsenlighet och verkan med avseende på uppnåendet av dess mål."

Artikel 2

Förordning (EU) nr 737/2010 ska upphöra att gälla med verkan från och med tillämpningsdatumet för den genomförandeakt som ska antas enligt artikel 3.4 i förordning (EC) nr 1007/2009, ändrad genom denna förordning.

Artikel 3

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 18 oktober 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande